Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

14 декември 2017 година*

„Жалба за отмяна — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/CE — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза относно достъпа на трети лица (TPA) и тарифните регулации — Липса на пряко засягане — Недопустимост“

По дело T-849/16

PGNiG Supply & Trading GmbH, установено в Мюнхен (Германия), за което се явява M. Jeżewski, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват O. Beynet и K. Herrmann, в качеството на представители,

ответник,

с предмет молба на основание член 263 ДФЕС за отмяната на Решение C(2016) 6950 окончателен на Комисията от 28 октомври 2016 година за изменение на условията за изключване на газопровода OPAL от обхвата на задължението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (TPA) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: I. Pelikánová (докладчик), председател, P. Nihoul и J. Svenningsen, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Определение

Правна рамка

1 Член 36 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94) предвижда:

„1. Голяма нова газова инфраструктура, например междусистемни газопроводи, съоръжения за ВПГ и съоръжения за съхранение, при искане може да бъде освободена за определен период от време от разпоредбите на членове 9, 32, 33 и 34 и член 41, параграфи 6, 8 и 10, при следните условия:

а) инвестицията следва да поощрява конкуренцията в газовите доставки и да повишава сигурността на доставките;

б) нивото на риска, свързан с инвестицията, трябва да е такова, че инвестицията не би била направена, ако не се предостави освобождаване;

в) инфраструктурата следва да е собственост на физическо или юридическо лице, което е отделено, поне по отношение на правната му форма, от операторите, в чиито системи ще се изгражда тази инфраструктура;

г) трябва да се събират такси от ползвателите на тази инфраструктура; и

д) освобождаването не трябва да е във вреда на конкуренцията или на ефективното функциониране на вътрешния пазар за природен газ, или на ефективното функциониране на регулираната система, към която се присъединява инфраструктурата.

[…]

3. [Националният регулаторен] орган, […], може за всеки отделен случай да взема решение за освобождаването, посочено в параграфи 1 и 2.

[…]

6. Дадено освобождаване може да покрие целия или част от капацитета на новата инфраструктура или на съществуващата инфраструктура със значително увеличен капацитет.

При вземането на решение за освобождаване за всеки отделен случай се разглежда необходимостта от налагане на условия относно продължителността на освобождаването и недискриминационния достъп до инфраструктурата. При вземането на решение относно тези условия особено внимание се обръща на допълнителния капацитет [на съоръженията, които ще бъдат построени], или на изменението на съществуващия капацитет, на времевия хоризонт на проекта и на националните особености.

[…]

8. Регулаторният орган незабавно изпраща на Комисията копие от всяка молба за освобождаване от момента на получаването ѝ. Компетентният орган незабавно нотифицира Комисията за решението и предоставя цялата свързана с него информация. Тази информация може да бъде представена на Комисията в обобщена форма, за да се даде възможност на Комисията да вземе добре обосновано решение. По-специално информацията включва:

а) подробно изложените основания, на базата на които регулаторният орган е взел решение за предоставяне или отказ за освобождаване, заедно с позоваване на параграф 1, включително съответната(ите) точка(и) от въпросния параграф, на която(ито) се основава такова решение, включително финансовата информация, обосноваваща необходимостта от освобождаване;

б) предприетия анализ на влиянието върху конкуренцията и ефективното функциониране на вътрешния пазар на природен газ в резултат от предоставянето на освобождаване;

в) причините за периода от време и дела на общия капацитет на въпросната инфраструктура за газ, за която се предоставя освобождаване;

г) резултата от консултациите със съответните регулаторни органи, когато освобождаването е свързано с междусистемен тръбопровод; и

д) приноса на инфраструктурата за диверсификация на доставките на газ.

9. В срок от два месеца, започващ от деня на получаване на нотификацията Комисията може да вземе решение, изискващо от регулаторния орган да измени или отмени решението за освобождаване. Двумесечният срок може да бъде удължен с допълнителен срок от два месеца, когато Комисията търси допълнителна информация. Този допълнителен срок започва да тече от деня след получаването на пълната информация. Първоначалният двумесечен срок може да бъде удължен и по взаимно съгласие на Комисията и регулаторния орган.

[…]

Регулаторният орган изпълнява решението на Комисията, като изменя или отменя решението за освобождаване в срок от един месец, и информира съответно Комисията за това.

[…]“.

2 Член 28a, параграф 1 от Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz — EnWG) (немски закон за енергетиката) от 7 юли 2005 г. (BGBl. 2005 I, стр. 1970, 3621, наричан по-нататък „EnWG“) в редакцията му, приложима към настоящия случай, позволява на Bundesnetzagentur (BNetzA, Федерална мрежова агенция, Германия) по-конкретно да освободи от прилагането на разпоредбите относно достъпа на трети лица междусистемните газопроводи между Федерална република Германия и други държави. Условията за прилагане на член 28a от EnWG съответстват по същество на тези по член 36, параграф 1 от Директива 2009/73.

Обстоятелствата по спора

3 С решение C(2009) 4694 от 12 юни 2009 година Комисията на Европейските общности е поискала от BNetzA по силата на член 22 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО (ОВ L 176, 2003 г., стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80) да измени решението си от 25 февруари 2009 г. за изключване на капацитета за пренос на проекта за газопровод

Ostseepipeline-Anbindungsleitung (OPAL), който представлява наземният участък на изток на газопровод Nord Stream 1, чиято входна точка се намира в околностите на Лубмин, близо до Грайфсвалд в Германия, а изходната точка — в околностите на Брандов в Чешката република, от прилагането на предвидените в член 18 от посочената директива правила за достъп на трети лица и от правилата за тарифите по член 25, параграфи 2—4 от нея.

4 Решение C(2009) 4694 е определяло следните условия:

„а) Без да се засяга правилото, посочено в [буква] б), предприятие с господстващо положение на един или повече големи пазари на природен газ за добив или надолу по веригата, обхващащи Чешката република, не може да резервира през период от една година повече от 50 % от капацитета за пренос на газопровод OPAL на чешката граница. Резервациите на предприятия, принадлежащи към една и съща група, като „Газпром“ и Wingas, се разглеждат съвместно. Резервациите на предприятия с господстващо положение/на групи предприятия с господстващо положение, сключили големи дългосрочни договори за газоснабдяване, се разглеждат на обобщено равнище […]

б) Границата от 50 % от капацитета може да бъде превишена, ако съответното предприятие прехвърли на пазара обем от 3 милиарда m^3 газ върху газопровод OPAL, по открита, прозрачна и недискриминационна процедура („програма за прехвърляне на газ“). Дружеството, управляващо газопровода или предприятието, което е длъжно да изпълни програмата, трябва да гарантира наличността на съответния капацитет за пренос и свободния избор на изходната точка („програма за прехвърляне на капацитети“). Формата на програмите „прехвърляне на газ“ и „прехвърляне на капацитети“ се одобрява от BNetzA“.

5 На 7 юли 2009 г. BNetzA изменя решението си от 25 февруари 2009 г., като го адаптира към гореспоменатите условия, предвидени с Решение C(2009) 4694. Дерогацията от правилата е предоставена от BNetzA за период от 22 години.

6 Газопроводът OPAL е пуснат в действие на 13 юли 2011 г. и притежава годишен капацитет от около 36,5 милиарда m^3. По силата на Решение C(2009) 4694 и на решението на BNetzA от 25 февруари 2009 г., изменено с решението ѝ от 7 юли 2009 г., капацитетът на газопровода OPAL е напълно освободен от прилагането на правилата относно регламентирания достъп на трети лица и на тарифните правила въз основа на Директива 2003/55.

7 При настоящата техническа конфигурация природният газ може да се достави на входната точка на газопровода до Грайфсвалд само от газопровода Nord Stream 1, използван от групата „Газпром“ за пренос на газ с произход от руските находища. Тъй като „Газпром“ не е приложило посочената в решение C(2009) 4694 програма за прехвърляне на газ, нерезервираните 50 % от капацитета на този газопровод така и не са използвани, поради което явно само 50 % от капацитета за пренос на газопровода OPAL a priori са били използвани.

8 На 13 май 2016 г. BNetzA съобщава на Комисията въз основа на член 36 от Директива 2009/73 за намерението си, вследствие на искане, направено от Opal Gastransport GmbH & Co. KG (дружество, експлоатиращо газопровода OPAL, наричано по-нататък „OGT“), ОАО „Газпром“ и „Газпром Експорт“ LLC, да измени някои разпоредби на предоставената през 2009 г. дерогация относно отсечката от газопровода OPAL, управлявана от OGT.

9 На 28 октомври 2016 г. въз основа на член 36, параграф 9 от Директива 2009/73 Комисията приема Решение C(2016) 6950 окончателен за изменение на предоставените съгласно Директива 2003/55 условия за дерогация на газопровода OPAL от правилата за достъп на трети лица и от тарифните регулации (наричано по-нататък „обжалваното решение“), което е изпратено на

BNetzA. Предвидената в член 36 от Директива 2009/73 процедура съответства на тази по член 22 от Директива 2003/55, който е бил правната база на Решение C(2009) 4694, изменено с обжалваното решение.

10 В обжалваното решение Комисията запазва освобождаването от правилата за достъп на трети лица, предоставено на газопровод OPAL за отсечката между входната точка, намираща се близо до Грайфсвалд, и изходната точка, намираща се в Брандов, за максимум 50 % от капацитета, което тя е била вече одобрила в Решение C(2009) 4694. За сметка на това останалите 50 % от капацитета върху тази отсечка — неизползвани дотогава поради неприлагането от „Газпром“ на програмата за прехвърляне на газ — са освободени, тоест подложени на правилата за достъп на трети лица. Това освобождаване трябва да се извърши под формата на разпределяне на капацитета за пренос, който операторът на газопровода е длъжен да възложи в рамките на прозрачна и недискриминационна тръжна процедура.

11 Тъй като това недискриминационно и прозрачно предоставяне на така освободения капацитет за пренос е можело на практика също да доведе до неговото използване от „Газпром Експорт“, за да се увери, че третите лица могат действително да имат достъп до „освободения“ капацитет, Комисията увеличава предложената от BNetzA горна граница относно междусистемния капацитет от вида FZK (*feste frei zuordenbare Kapazitäten*/свободно разпределяем гарантиран капацитет) в изходната точка на газопровода. По този начин операторът на газопровода OPAL ще бъде принуден да предостави на разположение на ползватели, различни от дружеството с господстващо положение на чешкия пазар на природен газ, в рамките на търг, междусистемен капацитет FZK с първоначален обем от 3,2 милиона киловатчаса. Ако обаче в хода на годишната тръжна процедура се окаже, че търсенето на капацитети от вида FZK във входната точка на Брандов е по-голямо от 90 % от предложения капацитет, OGT е длъжно да увеличи с 1,6 милиона киловатчаса количеството наличен капацитет FZK при следващия годишен търг. Наличният капацитет FZK може да достигне в крайна сметка обем от 6,4 милиона киловатчаса.

12 Освен това с оглед на възходящия характер на търговете и за да се избегне всякакво свръхнаддаване от страна на субекта с доминиращо положение на чешкия пазар, Комисията въвежда допълнително условие, според което подобен субект може да представи своята оферта в рамките на търг на капацитета FZK, само на базовата цена на капацитета, което води до това, че предложената цена не може да надхвърли средната основна цена по регламентираната тарифа на транспортната мрежа на търговската зона на Gaspool в Германия към Чешката република за сходни стоки през същата година.

13 На 28 ноември 2016 г. BNetzA изменя дерогацията, която е предоставила на оператора на газопровода OPAL с решението си от 25 февруари 2009 г., в съответствие с обжалваното решение, като сключва с OGT публичноправен договор, заместващ съгласно немското право административно решение.

Производството и исканията на страните

14 На 4 декември 2016 г. жалбоподателят, PGNiG Supply & Trading GmbH, подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

15 С отделен акт, заведен в секретариата на Общия съд на същия ден, жалбоподателят подава молба за допускане на обезпечителни мерки, която е отхвърлена с определение от 21 юли 2017 г., PGNiG Supply & Trading/Комисия (T-849/16 R, EU:T:2017:544). Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

16 С молби, подадени в секретариата на Общия съд, съответно на 19 януари, 16 февруари и 1, 9 и 22 март 2017 г., Федерална република Германия, Съветът на Европейския съюз, Европейският парламент, OGT и „Газпром Експорт“ правят искане за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията.

17 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 28 февруари 2017 г., Naftogaz Ukrainy SA прави искане за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на жалбоподателя.

18 С акт, заведен в секретариата на Общия съд на 13 март 2017 г., жалбоподателят представя становище, съдържащо „допълнение“ към жалбата, с което повдига нови основания в подкрепа на жалбата.

19 Със становищата си, подадени в секретариата на Общия съд на 8 май 2017 г., Комисията прави възражение за недопустимост на допълнителното становище от 13 март 2017 г.

20 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 21 март 2017 г., Комисията прави възражение за недопустимост на жалбата.

21 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 29 май 2017 г., жалбоподателят представя становище по възражението за недопустимост.

22 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата като явно недопустима,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

23 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отхвърли възражението за недопустимост,

– при условията на евентуалност да присъедини въпроса за допустимостта на жалбата към производството по същество,

– да отмени обжалваното решение,

– да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

От правна страна

24 По силата на член 130, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, по искане на ответника Общият съд може да се произнесе по недопустимостта или липсата на компетентност, без да разглежда спора по същество. В настоящия случай Общият съд намира, че разполага с достатъчно данни от преписката по делото, и решава да се произнесе, без да дава ход на делото.

25 В подкрепа на възражението си за недопустимост Комисията изтъква, че жалбоподателят няма процесуална легитимация съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС. Според нея обжалваното решение не е подзаконов акт и то не засяга жалбоподателя нито пряко, нито лично. Освен това Комисията се съмнява, че жалбоподателят има правен интерес да обжалва.

26 Обжалваното решение е адресирано до BNetzA в съответствие с член 36, параграф 9 от Директива 2009/73. Следователно жалбоподателят — дружество, действащо в областта на вноса и износа, съхранението, продажбата и дистрибуцията на газ и течни горива, не е адресат и неговото качество да подаде жалба, може да се основе само на втората или третата част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

27 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да подаде жалба съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея от този член, срещу решенията, които са адресирани до него или го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и не включват мерки за изпълнение.

28 В конкретния случай, доколкото жалбоподателят не е адресат на обжалваното решение, неговата активна процесуална легитимация би могла да се основе единствено на втората или третата част на изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Следователно по-нататък ще се разгледа в последователност дали обжалваното решение засяга пряко жалбоподателя, дали то го засяга лично и дали става въпрос за подзаконов акт.

По прякото засягане на жалбоподателя от обжалваното решение

29 Комисията изтъква, че обжалваното решение не засяга пряко жалбоподателя по-конкретно защото то не поражда преки последици върху неговото правно положение.

30 Жалбоподателят поддържа, че прякото отражение на обжалваното решение върху неговото правно положение се състои по-конкретно в попречване на достъпа му до търговете относно капацитетите на газопровода OPAL. Той подчертава, че както Комисията, така и германските власти твърдят, че обжалваното решение ще има положителни последици върху него, и въз основа на това той прави извода, че ще бъде в същата степен пряко засегнат от неговите негативни последици. Освен това жалбоподателят счита, че като конкурент на дружествата от групата „Газпром“, чието пряко засягане от обжалваното решение е безспорно, той също трябва да се счита за пряко засегнат по силата на прилагане по аналогия на съдебната практика в областта на държавните помощи.

31 Съгласно постоянната съдебна практика критерият за пряко засягане изисква оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправния субект и да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е напълно автоматично и произтича единствено от оспорената правна уредба, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер. Това е така, когато възможността адресатите на акт на Европейския съюз да не изпълнят предвиденото в този акт, е чисто теоретична и намерението им да действат в съответствие с последиците от него, не подлежи на никакво съмнение (вж. решение от 5 май 1998 г., Dreyfus/Комисия, C-386/96 P, EU:C:1998:193, т. 43 и 44 и цитираната съдебна практика).

32 Второто от тези две условия, отнасящо се до липсата на оставено право на преценка на адресатите, обаче не е изпълнено в случая. Всъщност решението на националния орган, с което се изпълнява обжалваното решение, не е било автоматично. Член 36 от Директива 2009/73 не задължавал BNetzA за подобно прилагане, тъй като тя била свободна да отхвърли неговото предложение за изменение на условията за експлоатация на газопровода OPAL. Освен това тази възможност за BNetzA, да не даде ход на обжалваното решение, в конкретния случай не била напълно теоретична. В това отношение следва да се припомни, че от една страна, в обжалваното решение Комисията е поставила своето одобрение на предложената от BNetzA мярка в зависимост от допълнителни условия, надхвърлящи предложените от BNetzA (вж. т. 11 и 12 по-горе). Следователно, макар последната да не е можела да измени условията за експлоатация на газопровода OPAL без да вземе предвид посочените допълнителни условия, в

рамките на предоставената ѝ с член 28a от EnWG свобода на преценка тя е можела да прецени повторно доколко е уместно приемането на мярката с оглед на тази условия и евентуално да отхвърли предложената мярка. От друга страна, процедурата на национално ниво е била започната по молба на OGT — дружеството, стопанисващо газопровода OPAL (вж. т. 8 по-горе). При тези обстоятелства OGT е имало възможността да оттегли своето искане и по този начин да попречи на прилагането на обжалваното решение било то с решение, или с договор, ако е считало наложените от Комисията допълнителни условия за неподходящи или неуместни.

33 При това положение жалбоподателят не би могъл да е пряко засегнат от обжалваното решение по смисъла на цитираната в точка 31 по-горе съдебна практика.

34 В това отношение следва да се добави, че дори и ако се предположи, че правното положение на жалбоподателя може да се счита за засегнато, то би било засегнато от приетите от BNetzA национални мерки, които той следва евентуално да оспори пред националния съд, като се позове на незаконосъобразността на обжалваното решение с цел да бъде отправено преюдициално запитване при условията на член 267 ДФЕС (в този смисъл вж. определение от 8 април 2008 г., Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия, C-503/07 P, EU:C:2008:207, т. 78).

По личното засягане на жалбоподателя от обжалваното решение

35 Комисията изтъква, че обжалваното решение не засяга лично жалбоподателя.

36 Жалбоподателят поддържа, че той е засегнат лично от обжалваното решение, с оглед на присъщите му качества и на специфичните обстоятелства, позволяващи неговото индивидуализиране по същия начин, както адресатът на посоченото решение. В това отношение той изтъква, първо, естеството на пазара на износ на газ към Полша, както и на пазара за пренос на газ, второ, вредата, която ще понесе вследствие на обжалваното решение, и трето, отслабването на неговата конкурентна позиция спрямо групата „Газпром“.

37 Съгласно постоянната съдебна практика субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресатът на решението (вж. решение от 13 март 2008 г., Комисия/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, т. 70 и цитираната съдебна практика).

38 От практиката на Съда също е видно, че когато решението засяга група лица, които са били определени или определяеми към момента на приемане на този акт в зависимост от присъщи за членовете на тази група критерии, тези лица могат да бъдат лично засегнати от посочения акт в качеството си на част от ограничен кръг икономически оператори (вж. решение от 13 март 2008 г., Комисия/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, т. 71 и цитираната съдебна практика).

39 В това отношение следва да се отбележи, че обжалваното решение се отнася до условията, при които OGT, в качеството на дружество, стопанисващо газопровода OPAL, трябва да предостави на трети лица газта в изходната точка на газопровода OPAL на чешката територия в Брандов. От своя страна, жалбоподателят действа в областта на предлагането и преноса на природен газ на немския пазар и на износа на газ към Полша. Наистина не е изключено изменението на условията за експлоатация на газопровода OPAL да има икономическо отражение върху тази дейност на жалбоподателя, по-конкретно вследствие на увеличаване на газовите потоци, пренасяни с този газопровод.

40 По този аспект, първо, жалбоподателят се опасява от значително увеличаване на капацитета за пренос за групата „Газпром“, както и от намаляване на експлоатацията на капацитета за пренос на газопровода Yamal-Europe, превозващ газ от Русия към Полша през Белорусия, считано от 2020 г., дори неговото пълно спиране след 2022 г., което би засилило господстващото положение на групата „Газпром“ и именно по този начин би отслабило собствената му позиция на пазара. Второ, жалбоподателят твърди, че обжалваното решение ще доведе до неочаквано увеличаване на тарифите за пренос на газ с произход от немския пазар към Полша вследствие на спада на преноса на газ през газопровода Yamal-Europe, което ще ограничи неговите възможности да сключи договори за експлоатация на газ от Германия към Полша. Трето, жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение намалява неговата конкурентост на пазарите на едро и дребно на газ в Германия спрямо предприятия, свързани с групата „Газпром“. Четвърто, жалбоподателят изтъква, че със засилването на регламентираната експлоатация на газопровода OPAL обжалваното решение ще има за последица ограничаване, дори премахване на достъпа до газопровода OPAL за операторите на пазара на едро, които не спадат към групата „Газпром“, сред които е той самият.

41 При все това, от една страна, тази твърдяна вреда е до голяма степен спекулация и при всички случаи зависи от много бъдещи несигурни фактори. По този начин настъпването на последиците, които могат да произтекат от евентуално бъдещо намаляване на експлоатацията на капацитета за пренос на газопровода Yamal-Europe, считано от 2020 г., дори пълното му спиране считано от 2022 г., зависи от въпроса дали ще бъде подновен договорът за доставка, обвързващ дружеството майка на жалбоподателя с „Газпром“. Дори ако искаме, за целите на оценката на последиците от обжалваното решение, да приравним жалбоподателя на неговото дружество майка — основният дистрибутор на полски газ Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. — отговорът на този въпрос зависи по-конкретно от бъдещата търговска политика на групата „Газпром“, от бъдещата конкурентна позиция на дружеството майка на жалбоподателя и от общото бъдещо развитие на пазарите на газ. Следователно към настоящия момент не би могло да се даде такъв сериозен предварителен отговор.

42 От друга страна, жалбоподателят не е доказал, че твърдяната вреда би имала качество, което да го отличава спрямо всички други икономически оператори, действащи в областта на търговията, преноса, вноса и износа на газ в Германия или в Полша, и така да го индивидуализира по същия начин, както адресатът на обжалваното решение. Така, ако се предположи, че обжалваното решение може да намали конкурентоспособността на жалбоподателя спрямо предприятията, свързани с групата „Газпром“, на пазарите на едро и дребно на газ в Германия, това би засегнало всички действащи в този сектор икономически оператори, а не единствено жалбоподателя. Накрая, що се отнася до твърдяната вреда, произтичаща от факта, че вследствие на обжалваното решение, достъпът на конкурентите от групата „Газпром“ до газопровода OPAL би бил ограничен, дори премахнат, следва да се отбележи — освен фактът, че подобна вреда би засегнала също другите действащи в този сектор икономически оператори — че това твърдение не е подкрепено с факти.

43 По-специално, неточно е твърдението на жалбоподателя, че „поради въвеждането [с обжалваното решение] на допълнителна дерогация от прилагането на [принципа за достъпа на трети лица] в полза на газопровода OPAL, правното положение на жалбоподателя [било] изменено по такъв начин, че последният не се ползв[ал] от свободен достъп до този газопровод, в разрез с принципите на вътрешния пазар на газта, определени в Директива 2009/73“. Всъщност именно под първоначалния режима на дерогация, одобрен с Решение C(2009) 4694 (вж. т. 3 и 4 по-горе), жалбоподателят не е имал никакъв свободен достъп до газопровода OPAL, тъй като посоченият режим е изключвал целият капацитет за пренос на този газопровод, между Грайфсвалд и Брандов, от прилагането на правилата за достъп на трети лица. За сметка на това обжалваното решение предвижда да предостави на достъпа на трети лица 50 % от капацитета върху посочената отсечка посредством прозрачна и недискриминационна тръжна процедура (вж. т. 10 по-горе), така че други предприятия, сред които жалбоподателят, ще имат

възможността да придобият капацитети. Следователно, противно на твърдяното от жалбоподателя, обжалваното решение не въвежда допълнителна дерогация, а тъкмо обратното, отменя отчасти съществуващата дерогация.

44 Освен това жалбоподателят не би могъл да се счита за част от група лица, които са били определени или определяеми към момента на приемането на обжалваното решение в зависимост от присъщи за членовете на тази група критерии по смисъла на цитираната в точка 38 по-горе съдебна практика. Всъщност изтъкнатият от жалбоподателя факт на принадлежност към твърдения затворен кръг на операторите на пазара на търговията и на преноса на газ в Германия не би могъл да го индивидуализира спрямо условията за експлоатация на газопровода OPAL, пренасящ газта през Германия към Чешката република, както те са определени в обжалваното решение. За целите на по-голяма изчерпателност следва да се отбележи, подобно на Комисията, че жалбоподателят не е посочил нито идентичността, нито дори броя на членовете, които според него са част от тази група.

45 Доколкото жалбоподателят извежда довод от участието си в процедурата пред BNetzA, следва да се отбележи, че фактът, че жалбоподателят е изпратил писма на BNetzA в контекста на процедурата на национално ниво, която е предшествала нотификацията от 13 май 2016 г., не е достатъчен, за да се счита, че жалбоподателят е участвал в процедурата, предшестваща приемането на обжалваното решение, която се е провела на нивото на Съюза.

46 Като последица от това следва да се констатира, че жалбоподателят не е лично засегнат от обжалваното решение.

По това дали обжалваното решение има характер на подзаконов акт

47 Комисията изтъква, че обжалваното решение, в качеството на индивидуален акт, не е подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея, третата част на изречението ДФЕС.

48 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение има последици по отношение на категория лица, определени единствено в зависимост от естеството на дейностите, които извършват. Затова при пълната липса на индивидуализиране по отношение на широка категория на оператори на газовия пазар това решение имало общ и абстрактен обхват.

49 Съгласно съдебната практика, за да се определи приложното поле на даден акт, следва да се провери дали въпросният акт засяга индивидуално определени правни субекти. В това отношение съдилищата на Съюза не трябва да се ограничават до официалното наименование на акта, а най-напред трябва да вземат предвид предмета и съдържанието му (решение от 14 декември 1962 г., Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes и др./Съвет, 16/62 и 17/62, EU:C:1962:47, стр. 901 и 918). Така, решение, което има за адресат държава членка, има общо действие, ако се прилага към обективно определени положения и поражда правни последици спрямо категории от лица, посочени общо и абстрактно (вж. относно режима на Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), определение от 8 април 2008 г., Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия, C-503/07 P, EU:C:2008:207, т. 71).

50 В конкретния случай, както това следва от член 1 на обжалваното решение, то се ограничава да одобри, с някои промени, изменението на решението за освобождаване от 25 февруари 2009 г., предложено от BNetzA на 13 май 2016 г. На свой ред тази промяна на първоначалното решение за освобождаване, приета на 28 ноември 2016 г. (вж. т. 13 по-горе), има за предмет да измени, посредством някои условия, освобождаването в полза на газопровода OPAL от прилагането на

някои разпоредби на Директива 2009/73. При това положение обжалваното решение се отнася само до дадена индивидуална и определена хипотеза, тоест условията за експлоатация на част от капацитета на газопровода OPAL от OGT. По-специално евентуалните икономически последици, които това решение би могло да има за оператори от сектора на преноса и търговията на газ, различни от OGT, не представляват правни последици спрямо категория лица, определени общо и абстрактно по смисъла на цитираната в точка 49 по-горе съдебна практика.

51 Освен това жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение е „по естеството си близко до решението в областта на [държавните] помощи“ и че Общият съд е приел, че „решението в областта на [държавните] помощи има общо приложение“, дори и да има само един адресат.

52 За отхвърлянето на това твърдение и без да е необходимо произнасяне по твърдяната близост по естество на обжалваното решение с решение в областта на държавните помощи, е достатъчно да се отбележи, че в изтъкнатата от жалбоподателя съдебна практика Общият съд не е констатирал по общ начин, че решенията в областта на помощите имат общо приложение. Напротив, позовавайки се на постоянната съдебна практика, Общият съд е поставил подобна констатация в зависимост от факта, че подобно решение се прилага към обективно определени положения и поражда правни последици спрямо категория лица, посочени общо и абстрактно (решение от 15 септември 2016 г., Ferraccі/Комисия, T-219/13, EU:T:2016:485, т. 52). Както обаче беше посочено в точка 50 по-горе, настоящият случай не е такъв.

53 Като последица от това, противно на твърдяното от жалбоподателя, обжалваното решение не би могло да е акт с общо приложение и поради това не е подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

54 Освен това следва да се припомни, че понятието „подзаконови актове [които засягат пряко всяко физическо или юридическо лице] и които не включват мерки за изпълнение“ по смисъла на третата част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС трябва да се тълкува с оглед на целта на тази разпоредба, която, както е видно от нейния генезис, се състои в това да се избегне положение, при което частноправен субект, чието правно положение все пак е пряко променено от даден акт, да е лишен от ефективна съдебна защита срещу този акт. В светлината на тази цел обаче изглежда, че третата част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС е приложима само когато оспореният акт сам по себе си, т.е. независимо от всяка мярка за изпълнение, променя правното положение на жалбоподателя. Затова, ако това не е така, тази констатация е достатъчна, за да се направи изводът за неприложимост на третата част на член 263, четвърта алинея ДФЕС, и то без да е необходимо в този случай да се проверява дали този акт съдържа мерки за изпълнение по отношение на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 7 юли 2015 г., Federcoopesca и др./Комисия, T-312/14, EU:T:2015:472, т. 27—43).

55 В конкретния случай обаче изтъкнатото от жалбоподателя евентуално накърняване на неговите права би възникнало като последица от мярката за изпълнение, каквато е договорът между BNetzA и OGT в качеството на дружество, стопанисващо газопровода OPAL.

56 Вследствие на това в съответствие с цитираната в точка 54 по-горе съдебна практика третата част на изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС не намира приложение.

57 Ето защо следва жалбата да се отхвърли като недопустима, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на допълнителното становище, представено от жалбоподателя на 13 март 2017 г.

По молбите за встъпване

58 Съгласно член 142, параграф 2 от Процедурния правилник встъпването е акцесорно по отношение на главния спор и предметът на встъпването отпада в частност когато жалбата е обявена за недопустима.

59 Като последица от това няма основание за произнасяне по молбите за встъпване на Федерална република Германия, Парламента, Съвета, Naftogaz Ukrainy, OGT и „Газпром Експорт“.

По съдебните разноски

60 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

61 След като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Комисията в съответствие с нейното искане, включително и направените в рамките на обезпечителното производство.

62 Съгласно член 138, параграф 1 държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Вследствие на това Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски в обезпечителното производство.

63 Освен това съгласно член 144, параграф 10 от Процедурния правилник, ако производството по делото между главните страни бъде прекратено преди произнасянето по молба за встъпване, молителят и главните страни понасят направените от всеки от тях разноски във връзка с молбата за встъпване.

64 В конкретния случай следователно жалбоподателят, Комисията, Федерална република Германия, Парламентът, Съветът, Naftogaz Ukrainy, OGT и „Газпром Експорт“ понасят направените от всеки от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

определи:

1) Отхвърля жалбата като недопустима.

2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване.

3) PGNiG Supply & Trading GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.

4) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски, свързани с обезпечителното производство.

5) **PGNiG Supply & Trading, Комисията, Федерална република Германия, Европейският парламент, Съветът на Европейския съюз, Naftogaz Ukrainy SA, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG и „Газпром Експорт“ LLC понасят направените от всеки от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.**

Съставено в Люксембург на 14 декември 2017 година.

Секретар
E. Coulon,

Председател
I. Pelikánová